

Det får os ikke til at give op. Vi vil en anden vej. Vi vil søge at påvirke regeringens kurs, således at regeringen fører en aktiv beskæftigelsespolitik, at regeringen fremrykker offentlige investeringer, f.eks. skolebyggeri og -renovering, byfornyelse og kollektiv transport, at regeringen giver kommunerne bedre mulighed for at øge boligbyggeriet og mindske bolig mangelen og sikre tidssvarende boliger til handicappede.

Vi må kræve, at regeringen først og fremmest stopper de perspektivløse nedskæringer i den offentlige service. Vi må kræve, at regeringen stopper nedskæringerne i regionalpolitikken, så vi undgår en alvorlig skævvridning af udviklingsmulighederne i vores land.

Kl. 11.15

Regeringen har bundet hele sin økonomiske politik op på det såkaldte skattestop; et skattestop, der er så inkonsekvent, at de færreste af os helt kan forstå, hvad det drejer sig om. Når ens indkomst stiger, må ens skat gerne stige. Når ens bolig stiger i pris, må ejendomsværdiskatten ikke stige. Til gengæld må ens grundskyld gerne stige med op til 7 pct. årligt. Jo, forvirringen er total. Regeringens skattestop indeholder en lang række paradokser, men ingen garanti for, at skatten ikke kan stige for den enkelte.

Men skattestoppet handler jo i virkeligheden heller ikke så meget om skat. Reelt handler det om at få reduceret den offentlige service til et minimum. Strategien er klar: De offentlige indtægter skal løbende udhules. Når kassen er tom, er man jo tvunget til at nedskære den offentlige service. Det er regeringens egentlige mål. Skattestoppet er midlet til en mindre offentlig service.

Regeringen ved udmærket, at danskerne egentlig ikke vil dens politik. Vi vil have gode skoler og daginstitutioner til vores børn. Vi vil have, at unge og voksne kan få en ordentlig uddannelse. Vi vil have en aktiv miljøpolitik, der sikrer, at også de kommende generationer har ret til jordens ressourcer og natur.

Vi vil have et sundhedssystem af en god kvalitet med lige og gratis adgang. Vi vil have ældrepleje, man kan være tryk ved. Vi vil have en kulturpolitik, der giver plads for både bredden og eliten, hvor ikke alt skal gøres op i kroner og øre.

Men vi har en regering, der fører symbolpolitik. Når V og K gennemfører vilkårlige nedskæringer og personalereduktioner i staten, kaldes det omprioriteringer og produktivitetstigninger. Når miljøpolitikken barberes voldsomt ned, kaldet det for mere miljø for pengene. Når vi

med faretruende hastighed nærmer os fastlagte grænseværdier inden for miljøområdet, ja, så foreslår Venstres ordfører bare, at vi sætter grænseværdierne op, og vupti så er miljøproblemet væk. Ja, man må i sandhed sige, at de Venstrefolk er sande tryllekunstnere.

Når regeringen holder kommunerne og amterne i et økonomisk jerngreb, der mange steder tvinger kommunerne til store serviceforringelser, dækkes det til med puljer til flere operationer og frit valg i ældreplejen. Det er og bliver lappeløsning og bureaukrati og fordyrelse af opgaveløsningen.

Se blot på det såkaldte frit valg-projekt i ældreplejen. Her har regeringen spenderet 500 mio. kr. for at opnå frit valg for de ældre. Flere og flere kommuner orienterer os om, at hovedparten af pengene går op i bureaukrati. Næsten ingen er gået til at øge servicen for de ældre.

Udgifterne i Københavns Kommune er f.eks. løbet op i 16,7 mio. kr. sidste år og vil fremover ligge på 13,7 mio. kr. årligt som en direkte konsekvens af regeringens lovgivning om frit valg på ældreområdet. Et beløb i denne størrelsesorden kunne kommunen langt bedre have brugt til f.eks. at øge antallet af hjemmehjælpstimer hos de ældre, ja, hele 48.000 timer til de ældre kunne man have fået, hvis ikke pengene skulle være brugt til bureaukratiske systemer.

Der er i sig selv ikke noget galt med valgmuligheder på de offentlige serviceområder. Det er vi for. Men regeringens udgave af frit valg er et stykke skrivebordsarbejde, som folk ude i den virkelige verden ryster på hovedet af. Det må virkelig være en opgave for Rigsrevisionen at gå dette projekt efter i sømmene; det forventer vi af en aktiv revision.

Så til udenrigspolitikken. Udenrigspolitikken handler om at varetage Danmarks interesser i en verden i opbrud. Vi mener, at det gøres bedst ved et bredt samarbejde i Folketinget med konsistens i både retning og indhold. Socialdemokratiets formand, hr. Mogens Lykketoft, har formuleret det således, at Danmark ikke er stort nok til at have mere end én udenrigspolitik, men heller ikke for småt til at gøre en forskel.

Det er baggrunden for vores stræben efter samling og bredt samarbejde om de udenrigspolitiske nøglespørgsmål. Samarbejde udelukker imidlertid ikke debat. Et holdbart bredt samarbejde forudsætter tværtimod en løbende og grundig diskussion om udenrigspolitikens indhold og forudsætninger.